

وهابیت از دیدگاه دانشمندان مسلمان

نویسنده: خادم حسین صالحی. ۱۳۹۳/۸/۸

چکیده

این پژوهش به پاسخ سوالات ذیل پرداخته است.

۱. وهابیت کیست؟
۲. دارای چه اوصاف است؟
۳. وهابیت و خوارج باهم چه شباهت‌های دارند؟
۴. اندیشمندان مسلمان وهابیت را چگونه معرفی نموده است؟
۵. آیا فرقه وهابیت به نفع جامعه اسلامی است یا بر ضرر جامعه اسلامی؟

کلمات کلیدی

اوصاف، وهابیت، شباهت، خوارج، محمد بن عبدالوهاب، ابن تیمیه، شیعه، اهل سنت.

مقدمه

یکی از بزرگ‌ترین و دردناک‌ترین تراژدی واردۀ برای امت اسلامی، فتنه ظهور وهابیت بود؛ این افراد نادان و بی‌بصیرت که با ادعای توحید و جلوگیری از بدعت، به خاطر فهم اشتباه خود از دین، دیگران را تکفیر کردند و می‌کنند و بین مسلمانان شبه افگنی کردند و در نتیجه جنگ‌های داخلی به راه انداختند. در واقع فتنه آنان سخت‌تر از فتنه حاکمان فاسق و غاصب و جائزند؛ زیرا حقیقت این حاکمان با اندکی تحقیق و تفحص بر همگان روشن می‌شدند، اما با تحقیق در مورد وهابیت جز عبادت و حرف‌های فریبنده و توجیهات دینی، چیزی دیگر به دست انسان نمی‌رسند! و جز افراد متخصص و خبره به دین نمی‌توانند انحراف درونی وهابیت را کشف کنند.

و لذا با ظاهر جذاب و فریب‌نده و سخنان گمراه کننده بسیاری از مردم را فریب دادند و شفته روش خود کردند؛ و در نتیجه هزاران مصیبت و جنایت را بر پیکر اسلام و امت اسلامی وارد نمودند.

اما با هشیاری و مجاهدت علماء و اندیشمندان امت اسلامی اعم از شیعه و سنی، از همان ابتدا تا کنون بسیاری از زوایای این جریان خطرناک و باطل بر همگان آشکار شده است و نقاب فریب و نیرنگ از چهره ای این جنایت کاران بر داشته شده است.

روش تحقیق در این پژوهش

روش تحقیق در این پژوهش توصیفی، و کتابخانه‌ای است. توصیفی است از این جهت که وهابیت از دید گاه اندیشمندان مسلمان، بدون هیچ گونه دخالت یا استنتاج ذهنی ذکرمی شود، کتابخانه‌ای است از این جهت که با مراجعه به کتب و منابع مورد نظر و فیش برداری و موضوع بندی، اقدام به تنظیم آن گردیده است. منابع مورد استفاده : قرآن کریم، و کتب معتبر روای، تاریخی، اعتقادی، تفسیر و اینترنت می‌باشد که در بخش منابع درج شده است.

وهابیت کیست؟

وهابیت جنبشی مذهبی است که محمد بن عبدالوهاب التمیمی، حنبلی در قرن هجدهم در نجد عربستان بنیان گذاشت و از سال ۱۷۴۴ مورد پذیرش خاندان سعودی قرار گرفت. محمد بن عبدالوهاب معتقد بود تمام مطالبی که پس از قرن سوم هجری به اسلام افزوده شده جعلی است و بایستی از این مذهب حذف شود. این دیدگاه به یک پالایش اساسی در مذهب سنی اعتقاد داشت و زیارت قبور، تقدیس اولیاء و زندگی مجلل را از بزرگ‌ترین گناهان می‌دانست.

عبدالوهاب بعد از اینکه به دلیل موضع خود از مدینه بیرون شد به شمال شرقی نجد رفته و خاندان سعودی را پیرو باورهای خود کرد و این باعث شد تا وهابیت از نظر سیاسی متحد دودمان سعودی باشد. شیخ سعودی متلاعده شد که وظیفه مذهبی آنها به راه انداختن جنگ مقدسی علیه تمام مذاهب دیگر مسلمانان است. سعودی‌ها بر تمامی نجد مسلط شده، مکه و مدینه را اشغال کرده، به کربلا در عراق حمله‌ور شدند و تقریباً تمام شبه‌جزیره عربستان به جز یمن به تسلط آنها درآمد. سلطان عثمانی که عربستان را تابع خود می‌دانست، با کمک گرفتن از حاکم مصر نخستین حکومت وهابی را در سال ۱۸۱۸ ساقط کرد، اما آنها تحت رهبری فیصل اول دوباره احیا شده و حکومت خود را تا حدودی بازیابی کردند ولی بار دیگر و این بار به دست خاندان رشیدیه از شمال عربستان از قدرت کنار رفتند. در قرن بیستم سومین مرحله احیای وهابیت با موفقیت‌های ملک عبدالعزیز پناهنده شدند. در قرن بیستم سومین مرحله احیای وهابیت با موفقیت‌های ملک عبدالعزیز فرا رسید که در سال ۱۹۰۲ ریاض را تصرف کرد و تا سال ۱۹۳۲ با بازپس‌گیری تقریباً تمام مناطق از دست رفته موفق شد تا حکومت پادشاهی عربستان سعودی را بنیان‌گذاری کند و از آن زمان تسلط سیاسی و مذهبی وهابیت بر شبه‌جزیره عربستان تضمین شد. ^(۱)

---

^(۱) www.wikipedia.org.

وهابیت از دیدگاه اندیشمندان شیعه

جای تر دید نیست که تمام علماء و اندیشمندان جهان تشیع مخالف این فرقه ضاله‌اند؛ و سخنان بسیاری در این باره گفته‌اند. اما بیان تمام آن‌ها در این مقاله امکان پذیر نیست؛ ولذا به طور نمونه به چند مورد اشاره می‌شود.

۱. وهابیت از نظر امام خمینی قدس سره :

مگر مسلمانان نمی‌بینند که امروز مراکز وهابیت در جهان به کانون‌های فتنه و جاسوسی مبدل شده‌اند که از یک طرف اسلام اشرافیت، اسلام ابوسفیان، ... و اسلام آمریکایی را ترویج می‌کنند و از طرف دیگر سر بر آستان سرور خویش آمریکای جهان خوار می‌گذارند. ^(۱)

و نیز در پیام به مناسبت سالگرد کشتار حجاج در مکه می‌فرماید :

و می‌بینیم که ملک فهد هر سال مقدار زیادی از ثروت‌های بی‌پایان مردم را صرف طبع قرآن کریم و عمال تبلیغات مذهب ضد قرآنی می‌کند و وهابیت، این مذهب سراپا بی‌اساس و خرافاتی را ترویج می‌کند؛ و مردم و ملت‌های غافل را سوق به سوی ابرقدرت‌ها می‌دهد و از اسلام عزیز و قرآن کریم برای هدم اسلام و قرآن بهره برداری می‌کند. ^(۲)

۲. وهابیت از نظر مقام معظم رهبری آیت الله خامنه‌ای

مقام معظم رهبری آیت الله خامنه‌ای در دیدار جمعی از روحانیون حوزه‌های علمیه اهل سنت، در تاریخ ۱۰/۵/۱۳۶۸، فرمود:

از اول، وهابیت را برای ضربه زدن به وحدت اسلام و ایجاد پایگاهی مثل اسرائیل در بین جامعه‌ی مسلمان‌ها به وجود آوردنند. همچنان که اسرائیل را برای این که پایگاهی علیه اسلام درست کنند، به وجود آوردنند، حکومت وهابیت و این رؤسای نجد را به وجود

^۱. امام خمینی. صحیفه نور، ج ۲۱، ص ۲۳۲.
^۲. همان، ص ۱۷۸.

آوردند تا داخل جامعه‌ی اسلامی، مرکز امنی داشته باشند که به خودشان وابسته باشد و می‌بینید هم که وابسته‌اند.

الآن این سلطنتی که در بقیه‌ی اسلام و هابی هستند، از این که به وابستگی و رفاقت و طرفداری خودشان از سیاست‌های دشمنان اسلام - یعنی آمریکا - تصريح کنند، ابایی ندارند و آن را پوشیده نمی‌دارند. ^(۱)

۳. وهابیت از نظر آیت الله العظمی فاضل لنکرانی (ره)

برای همه آگاهان روشن است که وهابیت، که به اتفاق همه گروه‌های مسلمین، از اسلام خارج است و مولود کفر و یهود می‌باشد، هیچ فلسفه وجودی به جز مخالفت با اسلام و قرآن و ایجاد تفرقه میان مسلمین ندارد. این گروه نه تنها به دنبال هدم مظاهر مقدس شیعه، بلکه در صدد از بین بردن همه آثار و مقدسات اسلامی، از جمله مرقد نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است؛ و روزی قرآن و کعبه مقدسه را نشانه خواهند رفت (پیام معظم له به مناسبت تخریب مجدد حر مین شریفین عسکریین علیهم السلام، ^(۲) ۸۶/۳/۲۳).

۴. وهابیت از نظر حضرت آیة الله العظمی صافی:

حضرت آیه الله صافی، در دیدار اعضای ستاد بازسازی عتبات عالیات، فرمودند: وهابی‌ها نه تنها با اهل بیت پیامبر علیهم السلام بلکه با شخص رسول الله صلی الله علیه و آله دشمنی دارند و در صدد از بین بردن نام و تاریخ اسلام برآمده‌اند. یاد و نام ائمه

اطهار علیهم السلام از بین رفتني نیست و آن چیزی که به زودی خاموش می شود، فتنه وهابیت در جهان است و تنها جنایت‌های آن‌هاست که در تاریخ باقی می‌ماند. (۱)

۵. وهابیت از نظر آیت الله مکارم شیرازی:

توجه به این موضوع لازم است که وهابی‌ها که در دو قرن اخیر به رهبری، محمد بن عبدالوهاب سرزمین حجاز را تحت نفوذ افکار خود قرار داده‌اند در معتقدات تند و حاد خود که بیشتر در زمینه توحید است تنها با شیعه مخالفت ندارند بلکه با غالب مسلمان‌های اهل تسنن نیز شدیداً مخالفند...

پیروان این مکتب همانند خود محمد بن عبدالوهاب افرادی خشن و غیر قابل انعطاف و یک دنده و قشری و متعصبند و بیش از آنچه روی منطق تکیه می‌کنند، شدت عمل و خشونت به خرج می‌دهند، و دانسته یا نادانسته مسائل اسلامی را خلاصه در مبارزه کردن با چند مسئله همانند موضوع شفاعت و زیارت قبور و توسل کرده، و عملاً مردم را از مباحث مهم اجتماعی اسلام مخصوصاً آنچه مربوط به عدالت اجتماعی و محو آثار استعمار و مبارزه منطقی با غلبه روح مادی گری و مکتب‌های الحادی است دور نگه داشته‌اند.

به همین دلیل در محیط فکری آن‌ها هیچ‌گونه سخنی از این مسائل مطرح نیست و در یک حال بی خبری وحشتناک نسبت به مسائل روز به سر می‌برند. (۲) خشونت فوق العاده وهابی‌های افراطی، چیزی نیست که بر کس پوشیده و پنهان باشد. کشتاری که وهابیت در طول عمر خود از مسلمانان- نه کفار حربی - کرده، بسیار وحشت ناک است.

سیل خونی که در شهر کربلا از شیعیان به راه انداختند و غارت اموال و ویرانگری شهر کربلا را همه به خاطر دارند.

^۱. www.aviny.com.

^۲. مکارم شیرازی، ناصر. تفسیر نمونه ج ۱، ص ۲۳۹ - ۲۴۰. تهران: دارالکتب الاسلامیه. چاپ: ۱۳۷۴ ش.

و از آن عجیب‌تر، کشتار هولناک طائف و خونریزی وسیع از اهل سنت آن سامان بود.

این‌ها نشان می‌دهد که خشونت در جوهر تعلیمات وهابیت است، و دلیل آن همان برداشت غلطی است که از کفر و ایمان و توحید و شرک دارند و به آسانی هر کسی را متهم به شرک می‌کنند و به دنبال آن اباحه دما و اموال است.^(۱)

عجب این که در عصر و زمان ما گروهی از متعصبین نادان و خشک و دور از منطق، از وهابی‌ها به بهانه احیای توحید، سعی در تخریب پاره‌ای از مساجد و ساختمان‌های که بر قبور بزرگان اسلام و صلحاء بناء شده‌اند، و همیشه مرکز یاد خدا است، دارند؛ و عجیب‌تر این که: این ستمگران بی منطق، اعمال خود را تحت عنوان مبارزه با شرک، انجام می‌دهند و در این راه مرتکب انواع گناهان کبائر می‌شوند.^(۲)

هم اکنون نیز افرادی که افکاری همچون افکار خوارج دارند و اعمالشان یادآور اعمال آنان می‌باشند در گوش و کنار جوامع اسلامی پیدا می‌شوند و می‌توان بسیاری از وهابی‌ها را در این دسته جای داد، چرا که آن‌ها نیز به بعضی از ظواهر عبادات و مستحبات، سخت پایبندند و گاه انجام کوچک‌ترین مکروهات و یا مخالفت با مستحبات را جایز نمی‌دانند، ولی در مقابل، غالب مسلمانان را اعم از شیعه و سنّی مشرک می‌شمنند و خون بسیاری را مباح می‌دانند و با این که از نظر تفکر اسلامی و عقائد، سخت عقب مانده‌اند، خود برتر بینی فوق العاده‌ای بر آن‌ها حاکم است، نادانی خوارج و غرور و خود بزرگ بینی آن‌ها و بی‌رحمی و قساوت در وجود آنان کاملاً هویداست. آن‌ها همچون خوارج خود را حق مطلق و دیگران را باطل مطلق می‌پنداشند یا آن که بهره کمی از علوم اسلامی دارند.^(۳)

^۱. مکارم شیرازی، ناصر. وهابیت برسر دوراهی، ص ۱۷. قم: سلیمان زاده. چاپ نهم ۱۳۸۶ ه.

^۲. مکارم شیرازی، ناصر. نقسیر نمونه، ج ۱، ص ۴۷۱. . تهران: دارالکتب الاسلامیه. چاپ: ۱۳۷۴ ش.

^۳. مکارم شیرازی، ناصر. پیام امام المؤمنین علیه السلام. ج ۲، ص ۶۷۷-۶۷۸.

۶. وهابیت از نظر آیت الله جعفر سبحانی

... ولی اکنون حرکت‌های وهابی بر اثر ثروت هنگفتی که آل سعود از طریق فروش نفت به چنگ می‌آورند افزایش یافته و سال ماهی نیست که از طرف ابوجهل و ابولهب‌های زمان که کعبه را در قبضه دارند به گونه‌ای به مقدسات اسلامی حمله نشود و هر روز به نحوی آثار اسلامی از بین نرود، چیزی که حرکت آنها را تند ساخته، همان اشارت‌های زیر پرده‌ای اربابان غربی آنها است که از وحدت مسلمین بیش از کمونیسم بین‌المللی می‌هراسند و چاره‌ای جز این نمی‌بینند که به بازار مذهب تراشی و دین سازی داغی بخشنند و بخشی از پول نفتی که به دولت وهابی «سعودی» می‌پردازند از این طریق نفله کنند و سرانجام از وحدت مسلمین به شدت جلوگیری نمایند و آنها را مشغول تکفیر و تفسیق یکدیگر سازند. (۱)

---

۱. سبحانی، جعفر. آئین وهابیت، ص ۳۶. قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.

وهابیت از دید گاه اندیشمندان اهل سنت

اکثر دانشمندان اهل سنت عصر حاضر بر ضد وهابیت و تکفیری‌ها اظهار نظر نموده است؛ که در ذیل به چند مورد اشاره می‌شود:

۱. از نظر شیخ سلیمان بن عبدالوهاب، محمد بن عبدالوهاب کافر است.

شیخ سلیمان بن عبدالوهاب می‌گوید: از کارهای که مسلمانان انجام می‌دهند و در انجام آن اشکالی نمی‌بینند، هرکسی موافق آن نباشد چه از اهل سنت باشد یا غیر اهل سنت کافر است. ^(۱)

شیخ سلیمان خطاب به وهابی‌ها می‌گوید: برای فرقه نجات یافته پیامبر اسلام (ص) صفات معین شده که اهل علم و دانش نیز آن صفات را می‌دانند و از آن صفات حتی یک صفت در شما نیست. ^(۲)

۲. از نظر زینی دحلان متوفای ۱۳۰۴: محمد بن عبدالوهاب گمراه است.

زینی دحلان شیخ اسلام مسجدالحرام و مفتی مکه بود. وی در کتاب فتنه الوهابیه پیش‌بینی اساتید محمد بن عبدالوهاب، درباره گمراهی او را ذکر کرده و در ادامه می‌گوید او طبق این پیش‌بینی گمراه نیز شد. ^(۳)

۳. از نظر شیخ محمد بن عبدالله بن فیروز حنبلي: محمد بن عبدالوهاب از نسل شیطان بود.

شیخ محمد بن عبدالله بن فیروز حنبلي می‌گوید که محمد بن عبدالوهاب شیخ «یعنی عبدالوهاب» در موقع وارد شدن بر مادرش (مادر محمد ابن عبدالوهاب) غافل شده و شیطان بر او سبقت گرفت، بنا بر این شیطان پدر این گردنکش بوده است. ^(۴)

^۱. شیخ سلیمان بن عبدالوهاب. الصواعق الالهیه فی رد علی الوهابیه. به نقل از محمد باقر خالص. وهابیت از دید گاه مذاهب اهل سنت، ص ۲۰، قم: انتشارات دار الفکر. چاپ اول، ۱۳۷۰.

^۲. شیخ سلیمان بن عبدالوهاب. لصواعق الإلهیة فی الرد علی الوهابیة، ص ۴۱. سtanbul، ترکیه: مکتبه ایشیق. چاپ سوم، ۱۳۹۹.

^۳. زینی دحلان، احمد. فتنة الوهابیة، ص ۴. إسلامبول - ترکیا: لمکتبة الحقيقة. چاپ اول.
^۴. عبد العزیز بن محمد بن علی العبد اللطیف. دعاوی المناوئین، ۳۷. ریاض: دار ظییه.

۴. از نظر شیخ انور شاه کشمیری حنفی: محمد بن عبدالوهاب مردی کودن و بی‌سواد بود.

شیخ انور شاه کشمیری حنفی که از بزرگان علماء هند می‌باشد در شرحشان بر صحیح بخاری به نام «فیض الباری شرح صحیح بخاری» درباره محمد بن عبدالوهاب می‌گوید: اما محمد بن عبدالوهاب نجدی مردی کودن و کم عقل بود و در صدور فتوای کفر شتاب می‌کرد، در حالی که شایسته نیست کسی وارد این وادی شود، مگر کسی که اهل دقت و با تقویاً باشد و انواع کفر و اسباب آن را بلد باشد. ^(۱)

۵. از نظر ابن عابدین حنفی، وهابیت خوارج زمان ما است.

ابن عابدین حنفی، که از علمای بنام حنفی است در حاشیه رد المختار می‌گوید:

مطلوب فی أتباع عبدالوهاب الخوارج فی زماننا

سخنی در مورد طرفداران عبدالوهاب، خوارج زمان ما

...برای خارجی شدن کافی است که دشمنان خود را کافر معرفی کنی؛ همان طور که در زمان ما در مورد طرفداران عبدالوهاب رخ داده است، که در نجد شورش کردند و حر مین را فتح کردند و ادعا می‌کردند که حنبلی هستند ولی می‌گفتند که تنها آن‌ها هستند که مسلمانند و هر کس با آن‌ها مخالفت کند مشرک است و با این بهانه خون اهل سنت را حلال شمرده و علمای آنان را کشتند. ^(۲)

۶. از نظر خلیل احمد سهارنپوری حنفی: محمد بن عبدالوهاب و پیروانش از خوارجند.

از خلیل احمد سهارنپوری در رابطه با محمد بن عبدالوهاب سؤال شد که وی نظر خود را چنین اعلام کرد:

---

^۱. انورشاه کشمیری حنفی، فیض الباری علی شرح البخاری، ص ۲۵۲ . بیروت: دارالکتب العلمیہ.
^۲. ابن عابدین، حاشیة رد المختار علی الدر المختار شرح تنویر الأبصار فقه أبو حنیفة، ج ۴ ص ۲۶۷ . بیروت: دار الفکر للطباعة والنشر . ۱۴۲۱ هـ ۲۰۰۰ م.

«پیروان محمد بن عبدالوهاب» نزد ما همان حکم نویسنده کتاب «الدرالمختار» است که گفته: آن‌ها خوارج هستند. ^(۱)

۷. از نظر شیخ احمد بن صدیق الغماری، متوفای ۱۳۸۰: محمد بن عبدالوهاب شیطان بود.

وی در کتاب «الجواب المفید للسائل المستفید» می‌گوید: همین کفایت می‌کند که شیطان نجدی (محمد بن عبدالوهاب) و پیروانش و مذهب فاسدشان زائیده افکار و سخنان ابن تیمیه هستند. ^(۲)

۸. از نظر شیخ احمد رضا قادری حنفی: وهابیت پلید و نجاسات خوار گمراهانند.

شیخ احمد رضا قادری، در «كتاب قوارع القهار في الرد على المجمدة الكفار» ضمن بدعـت گذار و گمراـه دانـست وهـابـيـت درـبارـه عـقاـيد انـحرـافـي آـنـها مـيـگـوـيد: بـدانـيدـكـه وهـابـيـت پـلـيدـ، نـجـاسـاتـ تـامـ گـمراـهـانـ رـاـ خـورـدهـ وـ اـزـ هـرـ گـروـهـ گـمراـهـ، بـخـشـيـ عـقاـيدـ رـاـ گـرفـتـهـ وـ سـهـمـيـهـ خـودـ رـاـ بـرـداـشـتـهـانـدـ. ^(۳)

۹. از نظر نضال بن عبد الله آله رشی: وهابیت از خوارج امت اسلامی است.

نویسنده معروف نضال بن عبد الله آله رشی در کتاب «رفع الغاشية» به معرفی گروه‌های انحرافی از جمله وهابیت پرداخته وی در این زمینه گوید: اهل بدعـت اـزـ حـشوـيـهـ وهـابـيـتـ: درـسـخـنـانـ رـسـوـلـ خـداـ (صـ)ـ بـهـ اوـصـافـ وـ جـايـگـاهـشـانـ اـشارـاتـيـ شـدـهـ اـسـتـ بـهـ درـسـتـيـ کـهـ آـنـهاـ اـزـ گـذـشـتـهـ تـاـ حـالـ اـزـ پـيـشـينـيـانـشـانـ تـاـ آـيـنـدـگـانـشـانـ خـوارـجـ اـيـنـ اـمـتـنـدـ. ^(۴)

۱. خلیل احمد سهارنپوری حنفی. عقائد علماء اهل السنّة الديوبندیة، ص ۵۸. راولیندی، پاکستان.

۲. شیخ احمد بن محمد بن صدیق الغماری، الجواب المفید للسائل المستفید، ص ۱۱. بیروت: دار الكتب العلمیہ.

۳. شیخ احمد رضا قادری حنفی. قوارع القهار في الرد على المجمدة الفجار، ص ۴۲-۴۳.

۴. نضال بن عبد الله آله رشی. رفع الغاشية، ص ۱۲.

۱۰. از نظر شیخ ابراهیم بن عثمان سمنودی: محمد بن عبدالوهاب، بدعت گذار، خارجی، گمراه کننده و گمراه شده بود.

شیخ ابراهیم بن عثمان سمنودی استاد دانشگاه الازهر در کتاب «سعادة الدارین فی الرد الفرقین الوهابیة و مقلدة الظاهریة» در معرفی محمد بن عبدالوهاب و وهابیت چنین می‌نویسد:

ریشه وهابیت قومی از جاهلان اعراب هستند که به رئیسشان محمد بن عبدالوهاب بدعت گزار، خارجی، گمراه کننده و گمراه شده منسوب هستند. (۱)

۱۱. از نظر شیخ محمد ابن سلیمان کردی متوفای ۱۳۵۰: محمد بن عبدالوهاب به کفر نزدیک و از راه ایمان منحرف شده است و دروغ گو در لباس مذهب حنبلی است.

محمد بن سلیمان کردی در طی نامه‌ای به او انحرافاتش را متذکر می‌شود. قسمت از نامه این است:

...ولی بدان که تو حق نداری اکثرب مسلمانان را کافر بخوانی در حالی که تو از عامه مسلمین جداسده‌ای و نسبت کفر دادن به کسی که از اکثرب مسلمانان دور افتاده، به حقیقت نزدیکتر است، زیرا که او راهی جز راه ایمان آورندگان را در پیش گرفته است. خدای تعالی می‌فرماید: (کسی که بعد از آشکار شدن حق، با پیامبر مخالفت کند و از راهی جز راه مؤمنان پیروی کند، ما او را به همان راه که می‌رود می‌بریم و به دوزخ داخل کنیم و برای او سرانجام بدی است). (۲)؛ و بدان گرگ گوسفندی را می‌درد از گله که دور افتاده است.

۱. شیخ ابراهیم بن عثمان سمنودی. سعادة الدارین فی الرد علی الفرقین الوهابیة و مقلدة الظاهریة، ج ۱، ص ۴۷.
قاهره: دار الخلود للتراث.

۲. سوره نساء (۴)، آیه ۱۱۵.

حاصل اینکه کسانی که محمد بن عبدالوهاب را رد کرده‌اند، عده زیاد و غیر قابل شمارش از شرق و غرب از بزرگان مذاهب اربعه هستند، که یا به صورت مفصل و یا مختصر در رد او کتاب نوشته‌اند برخی حتی با نصوص مذهب احمد بر او ردیه نوشته‌اند تا آشکار کنند که او دروغ گو در لباس مذهب امام احمد است.^(۱)

۱۲. از نظر علامه صاوی، فرقه وهابیت از حزب شیطان است.

علامه صاوی مالکی، که از علمای مشهور مصر است در تفسیر خود به نام «حاشیة العلامة الصاوي على تفسير الجلالين» در ذیل آیه شریفه «الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ إِمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ»^(۲) می‌گوید:

گفته شده است که این آیه در مورد خوارج نازل شده است؛ که آیات قرآن و روایات را تأویل کرده و با آن خون مسلمانان و اموال آنها را حلال کردنده! همان طور که الان در گروههای مشابه آنها دیده می‌شود؛ گروهی که در زمین عربستان هستند و به آنها وهابیت گفته می‌شود و گمان می‌کنند که اهل حق هستند؛ آگاه باشید که آنها دروغ می‌گویند؛ شیطان بر آنان چیره شده و آنها را از یاد خدا غافل کرده است؛ آنها حزب شیطان هستند و حزب شیطان زیانکار است؛ از خداوند می‌خواهیم که ریشه آنها را بکند.
(۳)

۱۳. از نظر علمای مذاهب چهارگانه وهابی‌ها از خوارجند.

ابو حامد بن مرزوق می‌گوید: علمای مذاهب چهارگانه گفته‌اند که وهابی‌ها از خوارج هستند. [خوارج را علمای اسلام به اتفاق خارج از دین می‌دانند].^(۴)

۱. شیخ محمد بن سلیمان کردی. شواهد الحق في الاستغاثة بسيد الخلق، صفحه ۱۳۱. بیروت: دار الكتب العلمیہ.

۲. سوره فاطر، (۳۵) آیه ۷.

۳. الصاوي المالكي، احمد بن محمد الخلوي، حاشیة العلامة الصاوي على تفسير الجلالین، ج ۵ ص ۷۸. بیروت: دار احیاء التراث العربي.

۴. ابوحامد بن مرزوق. التوسل بالنبی وبالصالحين. ص ۳. استانبول: چاپ ۱۳۹۱ ش. به نقل از وهابیت سیاسی، ص ۳۶۴. گرد آوری مؤسسه مطالعات اندیشه سازمان نور. تهران: اندیشه سازمان نور. چاپ اول، ۱۳۹۰.

۱۴. از نظر اسماعیل باشا بگدادی محمد بن عبدالوهاب مخالف پیامبر اکرم (ص) بوده.

اسماعیل باشا می‌گوید که محمد بن عبدالوهاب کتابی نوشته که در آن کتاب در مسائل متعددی با پیامبر اسلام مخالفت کرده.^(۱) با توجه به این که خدا وند متعال اطاعت از پیامبر (ص) را لازم و از مخالفت با او منع نموده است.

۱۵. از نظر محمد بخاری ابن تیمیه بدعت گذار و کافر بوده.

(با توجه به این که بذر نخستین وهابیت در قرن ۷ هجری توسط ابن تیمیه پاشیده شد، اما رشد و ظهورش در قرن ۱۲ توسط محمد بن عبدالوهاب صورت گرفت. در واقع ابن تیمیه پایه و اساس فکری وهابیت را شکل داده است. مؤسس وهابیت محمد بن عبدالوهاب از نظرات و عقاید و افکار ابن تیمیه پیروی نموده است).

بنابراین قبول ابن تیمیه قبول وهابیت و رد ابن تیمیه رد وهابیت است.

محمد بخاری حنفی متوفّای سال ۸۴۱ در بدعت‌گذاری و تکفیر ابن تیمیه بی‌پرده سخن گفته است، تا آنجا که در مجلس خود تصريح نموده است که اگر کسی ابن تیمیه را «شیخ الاسلام» بداند، کافر است.^(۲)

۱۶. از نظر ابن حجر مکّی ابن تیمیه فرد گمراه و گمراه‌کننده بوده.

ابن حجر مکّی متوفّای ۹۷۴، از دانشمندان بزرگ اهل سنت، در کتاب (الفتاوى الحديشه) درباره ابن تیمیه می‌نویسد:

خدا او را خوار، گمراه، کور و کر گردانیده است و پیشوایان اهل سنت و معاصرین وی از شافعی‌ها، مالکی‌ها و حنفی‌ها، بر فساد افکار و اقوال او تصريح دارند ... سخنان ابن تیمیه

^۱. البغدادی، اسماعیل باشا. هدية العارفین، ج ۲، ص ۳۵۰. بیروت : دار إحياء التراث العربي . چاپ ۱۹۵۵.

^۲. الشوکانی، محمد بن علی. البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع، ج ۲، ص ۲۶۰. بیروت: دار المعرفة.

فاقد ارزش بوده و او فردی بدعتگذار، گمراه، گمراه کننده و غیر معتدل است، خداوند با او به عدالت خود رفتار نماید و ما را از شرّ عقیده و راه و رسم وی حفظ نماید. ^(۱)

۱۷. از نظر، قاضی شافعی دمشق خون و مال پیروان ابن تیمیه حلال است.

ابن حجر عسقلانی متوفّای ۸۵۲ از عالمان بزرگ اهل سنت می‌نویسد: قاضی شافعی دمشق دستور داد که در دمشق اعلام کنند که: هر کس معتقد به عقاید ابن تیمیه باشد، خون و مالش حلال است. ^(۲)

۱۸. از نظر ذهبی، پیروان ابن تیمیه افراد عقب مانده، کم عقل، فرومایه، کودن، دروغ گو و مکار بودند.

ذهبی متوفّای ۷۷۴، دانشمند بلند آوازه اهل سنت که خود همانند ابن تیمیه، حنبلی مذهب بود و در علم حدیث و رجال سرآمد عصر خویش بود، در نامه‌ای خطاب به وی می‌نویسد:

«يا خيبة! من اتّبعك فإنّه معرض للزنقة والإتحلال ... فهل معظم أتباعك إلّا قعيد مربوط، خفيف العقل، أو عاميّ، كذّاب، بليد الذهن، أو غريب واجم قوىّ المكر، أو ناشف صالح عديم الفهم، فإن لم تصدقني ففتّشهم وزنّهم بالعدل ... »

ای بی‌چاره! آنان که از تو متابعت می‌کنند در پرتگاه زندق و کفر و نابودی قرار دارند ... نه این است که عمدۀ پیروان تو عقب مانده، گوشۀ گیر، سبک عقل، عوام، دروغ‌گو، کودن، بیگانه، فرومایه، مکار، خشك، ظاهر الصلاح و فاقد فهم هستند. اگر سخن مرا قبول نداری آنان را امتحان کن و با مقیاس عدالت بسنج. تا آن جا که می‌نویسد:

۱. الهیتمی المکی، احمد شهاب الدین ابن حجر. الفتاوی الحدیثیه، ج ۱، ص ۸۳ و ۸۴. دار الفکر. الشیخ الأمینی. الغذیر، ج ۳، ص ۲۱۷. بیروت: دار الكتب العربي. چاپ چهارم ۱۳۹۷ ش.

۲. العسقلانی، الحافظ شهاب الدین أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد. لدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة، ج ۱، ص ۱۷۱. صیدر اباد/ الهند: مجلس دائرة المعارف العثمانیة. چاپ دوم. ه ۱۳۹۲.

گمان نمی‌کنم تو سخن مرا قبول کنی! و به نصیحت‌های من گوش فرا دهی! تو با من که دوست هستم این چنین برخورد می‌کنی پس با دشمنانت چه خواهی کرد؟ به خدا سوگند، در میان دشمنانت، افراد صالح و شایسته و عاقل و دانشور فراوانند، چنان که در میان دوستان تو افراد آلوده، دروغ‌گو، نادان و بی‌عار زیاد به چشم می‌خورند. ^(۱)

فقها شام، فتوای برعلیه ابن تیمیه صادر نمودند «البرهان بن الفرکاخ الفزاری» در حدود چهل سطر درباره نادرستی عقیده ابن تیمیه بر آن نوشه در آخر کار، حکم به تکفیر او کرده است. ^(۲)

۱۹. از نظر، عز بن جماعه. ابن تیمیه آدم گمراه و دروغ گو بود.

عز بن جماعه. ابن تیمیه را این گونه معرف می‌کند : «او بنده ای است که خدا او را گمراه کرده و به او لباس خواری و ذلت پوشانده و در اثر کثرت دروغ و افترا، او را در پستی و حرمان جای داده است». ^(۳)

۲۰. از نظر سبکی، ابن تیمیه کسی است که اسلام و پاسدارانش را مورد هدف قرار داده است.

آقای سبکی، که خدا روحش را مقدس و ضریحش را منور فرماید، در صدد پاسخ گوئی معتقدات فاسد «ابن تیمیه» برآمده و کتاب مستقلی در این باره نگاشته و با بهترین و منطقی‌ترین و روشن‌ترین دلائل، راه صواب را نشان داده است.

آنگاه گفته است: آنچه که از ابن تیمیه نقل شده اگر چه لغزشی جبران ناپذیر است و مصیبی است که همواره آثار شومش باقی است، اما خیلی شگفت انگیز است، زیرا هوای نفس شیطانی‌اش چنان بر او چیره شده که وادارش نموده به سوی اسلام و پاسدارانش

^۱. تکمله السيف الصيقل للکوثري، ص ۱۹۰. به نقل از، الشیخ الأمینی. الغدیر، ج ۵، ص ۸۸. بیروت: دار الكتب العربي. چاپ چهارم ۱۳۹۷ ش.

^۲. حسين العايش. صفات الله عند المسلمين، ص ۵۹. بیروت. لبنان: مؤسسة أم القرى لإحياء التراث. صائب عبد الحميد. بن تیمیة فی صورته الحقيقة، ص ۵۱. بیروت: لغدیر للدراسات والنشر. چاپ، ۱۴۱۵.

^۳. الشیخ الأمینی. الغدیر، ج ۵، ص ۸۷. بیروت: دار الكتب العربي. چاپ چهارم ۱۳۹۷ ش. همان، ج ۵، ص ۱۱۷.

تیراندازی نماید. بیچاره تفهمیده است که زشت‌ترین معايب را آورده است، زیرا در بسیاری از مسائل، با اجماع علماء مخالفت کرده و اعتراضات سخيف نسبت به پیشوایان مذهب مخصوصاً خلفاً راشدین نموده است تا جایی که نسبت به خدا نسبت‌های ناروا داده برای او جهت و جسم قائل شده است و به کسانی که اعتقاد به مذهبش نداشته نسبت گمراهی داده است. ^(۱)

۲۱. از نظر علی قاری، ابن تیمیه دشمن پیامبر اکرم (ص) بود.

علی قاری در شرح الشفاء گفته است: ابن تیمیه که از حنبیلی‌ها است تفریط کرده در وقتی که سفر برای زیارت پیامبر اکرم (ص) را حرام کرده است... کوشش او در منع مردم از زیارت رسول خدا دلیل این است که در اعماق دلش دشمنی‌ای نسبت به پیامبر اکرم وجود داشته است و گرنه چگونه ممکن است به سبب زیارت و توسل، تصور شرک درباره مسلمانانی که معتقدند. ^(۲)

۲۲. از نظر ابن‌بطوطه، ابن تیمیه دیوانه بوده.

ابن‌بطوطه، جهان گرد نامی مراکشی در سفرنامه‌اش می‌نویسد: در دمشق یکی از بزرگان فقهای حنبیلی به نام ابن تیمیه را دیدم که در فنون مختلف سخن می‌گوید، ولی عقل او سالم نبود. ^(۳)

۲۳. از نظر حصنی دمشقی، ابن تیمیه زندیق بوده.

او می‌نویسد، که ابن تیمیه گفته است: «هر کس به مرده و یا فرد دور از نظر استغاثه کند ... ظالم، گمراه و مشرك است». از این سخن ابن تیمیه، بدن انسان می‌لرزد، این سخن، پیش از زندیق حرّان، ابن تیمیه از دهان کسی در هیچ زمان و هیچ مکانی بیرون نیامده

^۱. همان،

^۲. همان، ج ۵، ص ۱۲۴.

^۳. محمد بن عبد الله بن محمد اللواتی. تحفة النظار في غرائب الأمصار وعجائب الأسفار، ج ۱، ص ۱۰۹.
بیروت: مؤسسه الرساله. چاپ چهارم، ۱۴۰۵.

است. این زندیق نادان و خشک، داستان عمر را وسیله‌ای برای رسیدن به نیت ناپاکش در بی‌اعتنایی به ساحت حضرت رسول اکرم، سید اوّلین و آخرین، قرار داده و با این سخنان بی‌اساس، مقام و منزلت آن حضرت را در دنیا پایین آورده است و مدعی شده است که حرمت و رسالت آن بزرگوار پس از رحلت از بین رفته است. این عقیده به یقین کفر و در واقع زندیق و نفاق است. ^(۱)

۲۴. از نظر علاءالدین بخاری و زین الدین حنبلی، ابن تیمیه کافر بوده.

عبد الغنی حماده، در کتاب «فضل الذاکرین و الرد على المنكريين»، ص ۲۳. سوریا: چاپ، ۱۳۹۱. می‌نویسد که علاءالدین بخاری گفته است:

ابن تیمیه بدون شک کافر است، همان گونه که علامه زمان خود زین الدین حنبلی نیز گفته است که من ابن تیمیه را کافر می‌دانم؛ و زین الدین می‌گفت که امام سبکی که خدا از او راضی شود، در نسبت دادن کفر به این تیمیه حق دارد چون که او تمام امت اسلام را به کفر نسبت داده؛ و آنها در تفسیر آیه: «اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَ رُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ» ^(۲)، به یهودی و نصرانی تشبه نموده است. ^(۳)

شاهدت‌های وهابیت با خوارج

^۱. الحصني الدمشقي، أبي بكر بن عبد المؤمن نقى الدين. دفع الشبه عن الرسول (ص)، ص ۱۳۱.
لـقاـهـرـةـ: دار إحياء الكتب العربيـ. چـاـپـ دـوـمـ. ۱۴۱۸ـ.

^۲. سورة توبه، (۹)، آیه ۳۱.

^۳. الرضوي، محمد الرضي. من أقطاب الكاذبين أحمد بن تيمية الحراني، ص ۳۲.

خوارج و وهابیت شباهت‌های زیادی باهم دارند، که در ذیل به چند مورد اشاره می‌شود:

۱. تراشیدن سر

یکی از علائم ظاهری خوارج در زمان رسول خدا (ص) طبق روایات اهل سنت، تراشیدن سر است.

پیامبر اکرم (ص) فرمود: از سمت مشرق گروهی قیام می‌کنند که ... روش آن‌ها این چنین است، قرآن می‌خوانند ولی از استخوان ترقوه آن‌ها عبور نمی‌کند! از دین مانند بیرون رفتن تیر از کمان بیرون می‌روند! و دیگر به دین باز نمی‌گردند و علامت ظاهری آن‌ها سر تراشیده است! و به صورت مستمر قیام می‌کنند تا اینکه آخرین آن‌ها به همراه دجال قیام کند! اگر آن‌ها را دیدید، بکشید؛ که آن‌ها بدترین مخلوقات با بدترین اخلاق هستند. (۱)

محمد بن سعود، به همه اتباعش دستور داد که سرهایش را بی تراشند؛ و دلیل این دستور را این گونه بیان می‌کند: در نزد ما تراشیدن سر رسم است؛ به جز نادانان این کار را ترک نمی‌کنند... در زمان ما کفار سر خود را نمی‌تراشند؛ و نتراشیدن سر، شبیه شدن به آن‌ها است. (۲)

۲. تراشیدن سبیل و کوتاه کردن لباس

یکی دیگر از اوصاف خوارج این بودند که خوارج سر خود را می‌تراشیدند، و لباس‌های کوتاه می‌پوشند. خطیب بغدادی در این زمینه از عایشه همسر رسول خدا (ص) در بیان علامات خوارج چنین نقل می‌کند که پیامبر فرمود: امت من بر دو فرقه می‌شوند و یکی از آن دو از دین بیرون می‌رود، گروهی که سر خود را تیغ زده و سبیل را نیز از ته می‌زنند! لباس‌های آنان تا نیمه ساق پایشان است، قرآن می‌خوانند اما از گلوی آنان عبور نمی‌کنند

۱. الشیبانی، احمد بن حنبل أبو عبد الله. مسنـد الإمامـ اـحمدـ بنـ حـنـبلـ، جـ ۴ـ، صـ ۴۲ـ. مصر: مؤسـسةـ قـرطـبةـ.
۲. محمد بن عبد الوهاب. مجموعـةـ الرـسـائـلـ وـالـمـسـائـلـ النـجـديـةـ، جـ ۴ـ، صـ ۵۷۸ـ. بـابـ حـكـمـ الـمـصـافـحةـ وـالـمـعـانـقـةـ وـتـقـبـيلـ الـيـدـ وـحـلـقـ الرـأـسـ.

(یعنی به آن عمل نمی‌کنند) و کسی که از همه مردم به من محبوب‌تر است و خدا نیز او را از همه بیشتر دوست دارد با آن‌ها می‌جنگد. ^(۱) وهابیت نیز دارای همین او صاف است.

۳. استفاده ابزاری از شعار «لا حکم إلا لله»

از اوصاف دیگر خوارج این بود که از قرآن استفاده ابزاری می‌کردند. مثلاً برای تکفیر حضرت علی (ع) به آیه «إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ» استدلال می‌کردند و می‌گفتند که علی، مردمان را در مورد کتاب خدا حاکم قرار داده است! پس غیر خدا را حاکم بر مسلمانان کرده است. ^(۲)

محمد بن عبدالوهاب بنیان گذار مکتب وهابیت، نیز از آیات قرآن استفاده ابزاری نموده است. او در کتاب «الرسائل الشخصية» می‌نویسد:

مخالف ما «قل هو الله أحد» را در باب توحید کافی دانسته است؛ سپس کارهای مخلوقات و خالق را یکی دانسته و بنا بر این، خالقی جز خدا نیست؛ و همچنین در باب الوهیت جز خدا کسی پرستیده نمی‌شود؛ و در باب امر و نهی نیز یکی است. پس «لا حکم إلا لله»؛ و این سه نوع را قبول کرده اما خود دوباره به آن کافر می‌شود! اما اگر ما کسی را که می‌گویید، عبدالقدار (گیلانی) و اولیاء نفع و ضرر است، تکفیر کنیم (مخالف ما) می‌گویید «مسلمانان را تکفیر کردید!» اگر کسی که شمسان و تاج و خطاب را می‌خواند، کافر دانستیم می‌گویید «مسلمانان را تکفیر کردید» عجیب این است که او قبول دارد که یکی از بخش‌های توحید، توحید در امر و نهی و قبول «لا حکم إلا لله» است ولی اگر به حکم خدا عمل کنیم، کلام ما را نمی‌پذیرد. ^(۳)

^۱. أحمد بن علي أبو بكر الخطيب البغدادي. تاريخ بغداد، ج ۱، ص ۱۶۰. بيروت: دار الكتب العلمية.

^۲. الدليمي، محمود عيدان أحمد. الصحابة ومكانتهم عند المسلمين، ج ۱ ص ۱۲۹.

^۳. محمد بن عبد الوهاب. لرسائل الشخصية، ج ۱، ص ۸۹. الرياض: مطبع الرياض. چاپ اول. تحقيق: عبد العزيز بن زيد الرومي، د. محمد بلتاجي، د. سيد حجاب

یعنی محمد بن عبدالوهاب با استفاده ابزاری از آیات قران، مثل خوارج سعی می‌کند مخالفین خود را تکفیر کند.

۴. تظاهر فراوان به عبادات و قرائت قران.

از اوصاف دیگر خوارج اين بود، مقدس مآب بودند و نسبت به نماز و تلاوت قران اهتمام می‌ورزیدند، حتی از کثرت سجده، پیشانی آنها پینه بسته بودند، اما در فهم قران و نماز تدبیر نمی‌کردند.

وهابی‌ها نیز دارای چنین اوصاف هستند و در ظواهر مسائل دینی بسیار سخت‌گیرند، نسبت به نماز و تلاوت قران اهتمام می‌ورزنند. اما بدون تدبیر در فهم قران.

۵. کشتن مسلمانان و رها کردن کفار

خصوصیات دیگر خوارج این بود، که مسلمانان را می‌کشت و کفار را رها می‌کرد. در صحیح بخاری آمده است: فرد از خوارج که نسبت به تقسیم بیت‌المال به پیامبر اکرم (ص) اعتراض نمود. پیامبر فرمود: در پی این شخص، گروهی می‌آیند که قران می‌خوانند اما از حنجره آنها عبور نمی‌کند! از دین مانند بیرون رفتن تیر از کمان بیرون می‌روند، اهل اسلام را می‌کشند اما اهل بت پرستی را رها می‌کنند. (۱)

وهابی‌ها نیز دارای چنین اوصافند. با توجه به این که دشمنی‌ها و جنایات وحشتناک اسراییل برعلیه مسلمانان بر کسی پوشیده نیست. ولی آنها تا به حال هیچ‌گونه عملیات قابل ذکری بر ضد اسراییل نداشته‌اند. اما وهابی‌ها مسلمانان زیادی را تاکنون قتل عام نموده، و هم اکنون نیز در کشورهای متعدد اسلامی مشغول کشtar مسلمانانند، مثل افغانستان، پاکستان، سوریه، لبنان، عراق، بحرین و یمن.

۶. آیات مربوط به کفار را بر مسلمانان تطبیق می‌دهند

---

۱. محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي. لجامع الصحيح المختصر، ج ۳، ص ۱۲۱۹. حدیث ۳۱۶۶.
بیروت: دار ابن کثیر. چاپ سوم، ۱۴۰۷ - تحقیق: د. مصطفی دیب البغدادی.

از جمله خصوصیات خوارج این است آیاتی را که برای کفار نازل شده، بر مسلمانان تطبیق می‌دهند و می‌گویند این مسلمانان نیز در حکم همان کفار است. چنانکه بخاری در صحیح خود می‌نویسد:

ابن عمر خوارج را بدترین مخلوقات خداوند می‌دانست و می‌گفت: آن‌ها به سراغ آیاتی که در مورد کفار بود رفته و آن‌ها را در مورد مؤمنین قرار دادند. (۱)
وهابیت نیز دارای چنین خصوصیت است، آیات که بر کفار نازل شده بر مسلمانان تطبیق می‌دهند؛ و این گونه استدلال می‌کنند:
درست است بسیاری از آیات در مورد کفر و شرک کفار است ولی نباید قرآن را تعطیل کرد و باید مصداقی از آن در بین مسلمانان پیدا کرد. (۲)

۷. استفاده از ظواهر روایات برای تکفیر دیگران

از جمله او صاف خوارج آن بود که هر روایتی که در آن لفظ کفر آمده بود، حمل بر ظاهر کرده و به وسیله آن مخالفین خود را تکفیر می‌کردند. مثل این که خوارج استدلال می‌کنند، به این روایت، که پیامبر اکرم (ص) فرمود: «سباب المسلم فسوق وقتاله کفر». (۳)
فحش دادن به مسلمانان فسوق است و جنگ با مسلمان کفر. بنابراین صحابه بهم دیگر فحش می‌دادند و می‌جنگیدند، پس فاسق و کافرند.

وهابیت نیز با استدلال به ظاهر الفاظ، هر کجا لفظ کفر یا شرک را در روایات ببینید، حکم به تکفیر صاحب آن می‌کنند. به عنوان مثال، محمد بن عبد الوهاب در کتاب التوحید خویش با استناد به روایت «الطیرة شرك» کسی را که فال بد بزند مشترک می‌داند. (۴). یا با استفاده از روایت «من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك» قسم به غیر خدا را شرک می‌داند. (۵)

^۱. همان، ج ۶، ص ۲۵۳۹.

^۲. محمد بن عبد الوهاب. مجموعة الرسائل والمسائل النجدية، ج ۳ ص ۷۸. به نقل از

^۳. أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني. مسنـد الإمامـ أـحمدـ بنـ حـنـبلـ، ج ۱، ص ۵۸. دـارـ النـشـرـ : مؤـسـسـةـ قـرـطـبةـ مصرـ.

^۴. محمد بن عبد الوهاب. التوحيد، ج ۱، ص ۸۳. الرياض: مطبع الرياض، چاپ اول

^۵. همان، ج ۱، ص ۱۱۰.

نتیجه گیری

۱. علمای شیعه و هابیت را این گونه معرفی می‌کنند:

کانون فتنه و جاسوسی است.

مولود کفر و یهود است.

مخالف شیعه و سنی است.

یک مذهب بی اساس و خرافی است.

در صدد از بین بردن وحدت مسلمین است.

در صدد از بین بردن نام و تاریخ اسلام است.

خود را حق مطلق و دیگران را باطل مطلق می‌دانند.

اسلام اشرافی، ابوسفیانی و امریکایی را ترویج می‌کنند.

ثروت مسلمانان را بر علیه دین و قرآن هزینه می‌کنند ...

فلسفه وجودی و هابیت مخالفت با اسلام و قرآن است.

در صدد از بین بردن همه آثار و مقدسات اسلامی است.

به صورت وحشتناک دست به کشtar مسلمانان زدند.

از اسلام و قرآن برای نابودی اسلام و قرآن استفاده می‌کنند.

مسلمانان را متهم به شرک می‌کنند و در نتیجه خون آنها را مباح می‌دانند.

۲. از نظر علمای شیعه و هابیت دارای اوصاف ذیل است.

افراد خشن، غیر قابل انعطاف، متعصب، نادان، بی منطق، ستمگر، بی رحم، قسی القلب و متکبر.

۳. علمای اهل سنت، ابن تیمیه، محمد بن عبدالوهاب و پیروانش را این گونه معرفی می‌کنند:

آن‌ها کافر، گمراه، گمراه کنند، شیطان، از حزب شیطان، خوارج، نجس، نجاست خوار، بدعت گذار، دیوانه، زندیق، عقب مانده، کم عقل، فرومایه، کودن، بی سواد، دروغ گو، مکار، دشمن پیامبر و دشمن مسلمانان، است.

۴. از نظر علمای اهل سنت، وهابیت و خوارج در اوصاف ذیل مشترکند.

تراشیدن سر.

تراشیدن سبیل و کوتاه کردن لباس.

استفاده ابزاری از شعار «لا حکم إلا لله».

استفاده از ظواهر روایات برای تکفیر دیگران.

تظاهر فراوان به عبادات و قرائت قرآن.

کشتن مسلمانان و رها کردن کفار.

آیات مربوط به کفار را بر مسلمانان تطبیق می‌دهند.

بنا بر این لازم است که همه مسلمانان آگاه و هشیار باشند تا فریب این فرقه ضاله را نخورند.

منابع

٢٥

١. قرآن
٢. ابن عابدين، حاشية رد المختار على الدر المختار شرح تنوير الأ بصار فقه أبو حنيفة. بيروت: دار الفكر للطباعة والنشر . ١٤٢١ هـ ٢٠٠٠ م.
٣. أبو حامد بن مرزوق. التوسل بالنبي و بالصالحين. استانبول: چاپ ١٣٩١ ش.
٤. أميني. الغدير. بيروت: دار الكتب العربي. چاپ چهارم ١٣٩٧ ش.
٥. البخاري الجعفى، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله. لجامع الصحيح المختصر. حدیث ٣١٦٦. بيروت: دار ابن كثیر. چاپ سوم، ١٤٠٧ . تحقیق : د. مصطفی دیب البغا.
٦. البغدادی، أحمد بن علي أبو بكر الخطیب. تاريخ بغداد، بيروت: دار الكتب العلمیة.
٧. البغدادی، إسماعیل باشا. هدیة العارفین. بيروت : دار إحياء التراث العربي. چاپ ١٩٥٥
٨. حسين العايش. صفات الله عند المسلمين ...بيروت. لبنان: مؤسسة أم القری لإحياء التراث.
٩. الحصنی الدمشقی، ابی بکر بن محمد بن عبد المؤمن تقی الدین. دفع الشبه عن الرسول (ص)، لقاهرة: دار إحياء الكتاب العربي. چاپ دوم. ١٤١٨ .
١٠. خالصی، محمد باقر. وهابیت از دید گاه مذاهب اهل سنت. قم: انتشارات دار الفکر. چاپ اول، ١٣٧٠.
١١. الدلیمی، محمود عیدان أحمد. الصحابة ومکانتهم عند المسلمين.
١٢. الرضوی، محمد الرضی. من أقطاب الکذابین أحمد بن تیمیہ الحرانی.
١٣. زینی دحلان، أحمد. فتنۃ الوهابیۃ إسلامبول، تركیا: لمکتبۃ الحقيقة. چاپ اول.
١٤. سبحانی، جعفر. آئین وهابیت. قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
١٥. سمنودی، شیخ ابراهیم بن عثمان. سعادۃ الدارین فی الرد علی الفرقین الوهابیۃ و مقلدۃ الظاهرۃ. قاهره: دار الخلود للتراث.

١٦. سهارنپوری حنفی، خلیل احمد. عقائد علماء اهل السنة الديوبندیة. راولبندی، پاکستان.
١٧. الشوکانی، محمد بن علی. البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع. بیروت: دار المعرفة.
١٨. شیخ سلیمان بن عبدالوهاب. لصواعق الإلهیة فی الرد علی الوهابیة. ستانبول، ترکیه: مکتبہ ایشیق. چاپ سوم، ۱۳۹۹.
١٩. الشیبانی، احمد بن حنبل أبو عبدالله. مسند الإمام أحمد بن حنبل. دار النشر : مؤسسة قرطبة - مصر.
٢٠. الصاوی المالکی، احمد بن محمد الخلوتی. حاشیة العلامہ الصاوی علی تفسیر الجلالین. بیروت: دار احیاء التراث العربی.
٢١. صائب عبد الحمید. بن تیمیة فی صورته الحقيقة. بیروت: لغدیر للدراسات والنشر. چاپ، ۱۴۱۵.
٢٢. عبد العزیز بن محمد بن علی العبد اللطیف. دعاوی المناوئین. ریاض: دار طیبه.
٢٣. العسقلانی، الحافظ شهاب الدین أبي الفضل احمد بن علی بن محمد. لدرر الكامنة فی أعيان المائة الثامنة. صیدر اباد / الہند: مجلس دائرة المعارف العثمانیة. چاپ دوم، ۱۳۹۲ھ.
٢٤. الغماری، شیخ احمد بن محمد بن صدیق. الجواب المفید للسائل المستفید. بیروت: دار الكتب العلمیه.
٢٥. قادری حنفی، شیخ احمد رضا. قوارع القهار فی الرد علی المجمسمة الفجار.
٢٦. کردی، شیخ محمد ابن سلیمان. شواهد الحق فی الاستغاثة بسید الخلق. بیروت: دار الكتب العلمیه.
٢٧. کشمیری حنفی، انورشاه. فیض الباری علی شرح البخاری. بیروت: دار الكتب العلمیه.
٢٨. کوثری، تکمله السیف الصیقل.
٢٩. گرد آوری مؤسسه مطالعات اندیشه سازمان نور. وہابیت سیاسی. تهران: اندیشه سازمان نور. چاپ اول، ۱۳۹۰.

٣٠. اللواتى، محمد بن عبد الله بن محمد. تحفة الناظار فى غرائب الأمصار وعجائب الأسفار.
بيروت: مؤسسة الرسالة. چاپ چهارم، ١٤٠٥.
٣١. محمد بن عبد الوهاب. مجموعة الرسائل والمسائل النجدية.
٣٢. محمد بن عبد الوهاب. التوحيد. الرياض: مطبع الرياض، چاپ اول
٣٣. محمد بن عبد الوهاب. لرسائل الشخصية. الرياض: مطبع الرياض. چاپ اول. تحقيق : عبد العزيز بن زيد الرومى، د. محمد بتاجى، د. سيد حجاب
٣٤. مكارم شيرازى، ناصر. پیام امام المؤمنین عليه السلام.
٣٥. مكارم شيرازى، ناصر. تفسیر نمونه. تهران: دار الكتب الاسلامیه. چاپ: ١٣٧٤ ش.
٣٦. مكارم شيرازى، ناصر. وهابیت برس دوراهی. قم: سلیمان زاده. چاپ نهم ١٣٨٦ هـ.
٣٧. موسوی خمینی، روح الله. صحیفه نور.
٣٨. نضال بن عبد الله آله رشی. رفع الغاشیة، ص ١٢.
٣٩. الهیتمی المکی، أحمد شهاب الدین ابن حجر. الفتاوى الحدیثیه. دار الفکر.
٤٠. www.aviny.com
٤١. farsi.khamenei.ir
٤٢. www.wikipedia.org
٤٣. www.valiasr-aj.com